

niedziela

głos z Torunia

NR 20 (1013) • J • ROK LVII • 18 V 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

Jan Paweł II – święty naszych czasów –
relacja z pielgrzymki do Rzymu

Dziękczynienie za kanonizację

Diamantowy jubileusz

TEMAT TYGODNIA

Trwanie

Bywają w życiu każdego z nas, a zarazem całych społeczności wydarzenia niezwykłe. Takie, które niosą przesłanie mówiące, co tak naprawdę jest najważniejsze, a które w wirze codzienności schodzi czasem na dalszy plan. Takim historycznym momentem była kanonizacja Jana XXIII i Jana Pawła II. Uroczystość i przygotowanie do niej budziły uśpione serca, przypominały, że wszyscy jesteśmy powołani do świętości, pozwoliły zrozumieć, co znaczy świętych obcowanie. Sam dzień kanonizacji był świętem przeżywanym w gronie rodzinnym, w parafiach czy wspólnotach. Liczne delegacje z różnych zakątków naszej diecezji, na czele z bp. Andrzejem Suskim i bp. Józefem Szamockim, wraz ze swoimi duszpasterzami pielgrzymowały do Rzymu, by tam doświadczyć radości z tego powodu, że syn naszego narodu cieszy się chwałą nieba oraz oręduje u Boga w naszych sprawach.

Teraz trwamy w dziękczynieniu. Raduje się więc Kościół powszechny. Raduje się Kościół toruński. O tym, co działo się w tych dniach w różnych miejscowościach diecezji, a także w Rzymie informujemy w tym numerze „Głosu z Torunia”.

Oto spełniło się pragnienie wyrażone już w dniu pogrzebu Jana Pawła II: „Subito santo”. A my jesteśmy tego świadkami, jesteśmy wykonawcami jego testamentu. To znaczy mamy otworzyć drzwi Chrystusowi, a wtedy serca nie będą się trwożyć (por. J 14, 1).

Beata Pieczykura

Bp Andrzej podczas uroczystości na toruńskim Starym Rynku

3 maja w Polsce
to uroczystość
Najświętszej Maryi
Panny Królowej Polski
oraz
rocznica uchwalenia
Konstytucji 3 maja

LEKCJA PAMIĘCI

HELENA MANIAKOWSKA

W Toruniu przed pomnikiem bł. Jerzego Popiełuszki odbyło się spotkanie ludzi pamiętających wydarzenia z 1 i 3 maja 1982 r. Obecni byli m.in. prof. dr hab. Wojciech Polak i poseł dr Zbigniew Girzyński. Ks. prał. Józef Nowakowski poprowadził modlitwę, złożono kwiaty pod pomnikiem i za pocztom sztandarowym „Solidarności” zgromadzeni przeszli w pobliże tablicy umieszczonej na bocznej ścianie kościoła Ducha

Świętego. Tablica upamiętnia bohaterską postawę torunian, którzy w tamtych dniach wyrażali sprzeciw z powodu wprowadzenia stanu wojennego i pragnęli uczcić rocznicę trzeciomajowej konstytucji oraz uroczystość Królowej Polski. Prof. dr hab. Wojciech Polak przypomniał wydarzenia z 1 i 3 maja 1982 r. Odśpiewano hymn i złożono wiązanki kwiatów. Następnie przy Ratuszu Staromiejskim odbyła się koncelebrowana Msza św. pod

przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego. Obecni byli: senator Jan Wyrowiński, reprezentanci władz miejskich z prezydentem Michałem Zaleskim oraz marszałek Piotr Całbecki, reprezentujący władze województwa kujawsko-pomorskiego, były prezydent Torunia dr Jerzy Wieczorek, prorektor WSKSiM dr Maria Laska, ks. mitrat Mikołaj Hajduczenia, ks. Jerzy Molin, proboszcz parafii

dokończenie na str. III

Bartnicy w konkatedrze

W Mszy św. dziękczynnej w konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży 3 maja uczestniczyli bartnicy z Terenowego Koła Pszczelarzy, które obchodzi 50-lecie istnienia. Uroczystą Eucharystię celebrował ks. Jacek Dudziński, diecezjalny duszpasterz pszczelarzy, proboszcz

parafii w Nowej Wsi Królewskiej, w koncelebrze z ks. Bartoszem Fiałkowskim z Chełmży. Zebranych powitał proboszcz ks. kan. Krzysztof Badowski. Na wspólną modlitwę przybyli również: członkowie Regionalnego Związku Pszczelarzy w Toruniu z pocztm sztandaro-

wym, burmistrz Jerzy Czerwiński i wicestarosta powiatu toruńskiego Dariusz Meller.

W homilii ks. Jacek Dudziński powiedział: „Dzisiejsze uroczystości przypominają nam o miłości do Boga, ojczyzny i drugiego człowieka. Tak samo musimy miłować przyrodę. Każdego roku na początku grudnia pszczelarze pielgrzymują na Jasną Górę. O Królowej Polski mówią, że jest także Królową Pszczół. Nie pszczelarzy, a pszczoł. Są najważniejszym ogniwem w całej przyrodzie. Jeżeli wyginą pszczoły, to wyginą ludzie. Musimy zrekonstruować pszczelarstwo, unowocześniać je i zmieniać dla dobra ludzi. W tym wszystkim niech przewodzi nam Królowa Polski – Królowa Pszczół”. Wśród darów ołtarza znalazły się m.in.: różnorodne gatunki miodu, świece z wosku pszczelego i wykonana w lipowym drewnie płaskorzeźba Matki Bożej. Przed uroczystością pszczelarze udali się na stary cmentarz parafialny, gdzie modlili się przy grobie Edwarda Daronia, długoletniego prezesa koła w Chełmży. Złożono wiązkę kwiatów i zapalono znicze. Chełmyńskie koło, którego prezesem jest Henryk Sulencki, skupia ok. 30 członków.

Wojciech Wichnowski

Bartnicy z Terenowego Koła Pszczelarzy, które obchodzi 50-lecie istnienia

Święto strażaków

W przeddzień uroczystości św. Floriana – patrona strażaków 3 maja w kaplicy św. Franciszka z Asyżu i Towarzyszy w Skąpem odprawiona została dziękczynna Msza św. W modlitwie uczestniczyli druhny i druhowie OSP Skąpe z prezesem Henrykiem Śmiałkiem i naczelnikiem Adamem Klicmanem. Mszę św. celebrował ks. kan. Krzysztof Badowski, proboszcz i kapelan straży pożarnej. Podczas Mszy św. celebrans powiedział: „Polecamy ochotników ze Skąpego, Kończewic oraz pracowni-

ków Państwowej Straży Pożarnej w Chełmży opiece św. Floriana i prosimy o błogosławieństwo Boże. Niech zawsze wracają szczęśliwie z miejsc, do których jadą nieść pomoc i ratunek. Modlimy się również o łaski Boże dla wszystkich członków rodzin naszych strażaków”.

W swojej ponad 140-letniej historii rycerze św. Floriana ze Skąpego brali udział w wielu akcjach ratowniczych, ale też asystowali przy bardzo ważkich wydarzeniach religijnych. W nocy z 1 na 2 sierpnia 1950 r. brali aktywny udział w gaszeniu pożaru kościoła, przyczyniając się do ratowania niego wyposażenia. W 1966 r. wprowadzali do świątyni Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego. Pełnili służbę wspólnie z kustoszem podczas peregrinacji kopii Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w 2012 r. w chełmyńskiej parafii, a także wnieśli duży wkład w budowę okazałej miejscowej kaplicy, gdzie na honorowym miejscu znajduje się figura św. Floriana. W prowadzonej z niezwykłą starannością kronice odnotowano również wizytę bp. Andrzeja Suskiego, którego przyjęto z wszelkimi strażackimi honorami.

Strażacy z ks. kan. Krzysztof Badowskim

Wojciech Wichnowski

PORTRET RODZINNY

Do końca maja trwa parafialny konkurs plastyczny „Moi rodzice dali mi życie”. Jego organizatorem jest Zespół Pro-life działający przy parafii pw. św. Mikołaja w Chełmży. Celem konkursu jest budzenie świadomości, że życie jest darem, którym zostaliśmy obdarzeni przez Stwórcę oraz rodziców i promowanie wartości pro-life. Adresatami są dzieci oddziałów przedszkolnych i „zerówek” oraz uczniowie szkół podstawowych i gimnazjalnych. Finał odbędzie się 1 czerwca po Mszy św. o godz. 11 w konkatedrze Trójcy Świętej. Prace powinny być formatu A3 i mogą być wykonane dowolną techniką plastyczną. Organizatorzy zachęcają również do wykorzystania zdjęć fotograficznych z rodzinnych albumów. Każda placówka oświatowa może zgłosić nie więcej niż 5 prac w każdej grupie wiekowej. Prace powinny zawierać: imię i nazwisko autora bądź autorów, oddział lub klasę szkolną. Należy też podać pełną nazwę placówki oraz imię i nazwisko wraz telefonem kontaktowym nauczyciela zgłaszającego. Prace należy wysłać na adres parafii w Chełmży lub dostarczyć osobiście do kancelarii parafialnej: ul. Tumską 14, 87-140 Chełmża.

(w-w)

Spotkania ewangelizacyjne w niedziele wielkanocne

W 5 niedziel okresu wielkanocnego członkowie wspólnot Drogi Neokatechumenalnej głoszą na placach całego świata Dobrą Nowinę o Jezusie. W ten sposób chcą dać świadectwo wierze i miłości do Chrystusa, który umarł za nasze grzechy i zmartwychwstał, byśmy i my uczestniczyli w życiu wiecznym.

Wspólnoty neokatechumenalne z trzech parafii toruńskich (św. Józefa, Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny) modlą się, śpiewają, tańczą oraz dają świadectwo podczas spotkań na Rynku Staromiejskim. Spotkania ewangelizacyjne mają miejsce do niedzieli 1 czerwca w godz. 15-17. Podczas katechez podejmowane są fundamentalne pytania, które stoją przed każdym człowiekiem: Kim jest dla mnie Bóg? Kim jestem? Dobra Nowina – czy dla mnie? Czy warto się nawracać? Świat, Kościół i ja?

Dk. Waldemar Rozyński

Spotkanie ewangelizacyjne na Starym Rynku w Toruniu 4 maja

WALDEMAR ROZYŃKOWSKI

LEKCJA PAMIĘCI

Pokaz husarii

Stragan ze strojem rycerza

ZDJĘCIA: HELENA MANIAKOWSKA

dokończenie ze str. 1

ewangelicko-augsburskiej, reprezentanci Oddziału Toruńskiego Związku Sybiraków z prezesem Janem Myrchą, liczne poczty sztandarowe, reprezentanci wojska, straży pożarnej i młodzież ze szkół Torunia. Oprawę muzyczną pod kierunkiem ks. kan. dr. Mariusza Klimka zapewnili chór „Con Anima” i Orkiestra Wojskowa Garnizonu Toruń.

W homilii Ksiądz Biskup, nawiązując do słów Ewangelii, podkreślił, że przy krzyżu czujemy się bezpieczni i czujemy się jedną rodziną. Z Maryją jesteśmy związani od chrztu Polski, przez czas św. Wojciecha, potop szwedzki i dalsze dzieje historii Kościoła na naszej ziemi. Nieliczne są narody, które mają tak wiele Jej do zawdzięczenia jak nasz naród, wszak nieustanna opieka Matki Bożej towarzyszyła nam przez stulecia. Bp Andrzej zazna-

czył, że żyjąc w trudnych warunkach geopolitycznych, wynaradawiani, rabowani, skazywani niejednokrotnie na zagładę, nasz naród zawsze zwracał swoje oczy ku Maryi i u Niej szukał matczynej opieki. I zawsze tę pomoc otrzymywał. Dlatego cała kultura i obyczajowość polska przesyciona są motywami maryjnymi. Król Jan Kazimierz złożył uroczyste ślubowanie i oddał Rzeczpospolitą pod opiekę Matki Bożej, nazywając Ją Królową Korony Polskiej. W nowszej historii Jej opieka zaznaczyła się w 1920 r. przez cud nad Wisłą w czasie bitwy o Warszawę, a w 1946 r. rozpoczął się nowy rozdział w historii Polski i jednocześnie nowe zagrożenia. Przed tronem Maryi w Częstochowie popłynęły kolejne modlitwy i Apel Jasnogórski. Przyzwycaili się Polacy wszelkie sprawy zawierzać swojej Matce. Jest Ona obecna dla wszystkich. Jasna Góra to nie

tylko miejsce pielgrzymek, lecz także sanktuarium narodu. To miejsce bije wszystkimi odgłosami życia. Przypomnijmy, że 19 czerwca 1983 r. św. Jan Paweł II zawierzył Maryi jeszcze raz cały naród polski i zaakcentował słowami „Totus Tuus”. Ksiądz Biskup, nawiązując do słów świętego papieża, wezwał zgromadzonych, by te słowa stały się także naszą modlitwą.

Po Mszy św. przy akompaniamencie orkiestry wojskowej odbył się barwny, historyczno-patriotyczny pokaz husarii polskiej, a także musztra paradna w wykonaniu Orkiestry Wojskowej Garnizonu Toruń. Tego dnia świętowano także w zaułkach Starówki, gdzie przy straganach z przeróżnymi towarami można było zjeść swojski chleb ze smalcem, nabyć domowe wyroby wędliniarskie, zioła i przyprawy, strój rycerski lub rękodzielniczą biżuterię. **Helena Maniakowska**

Niezwykłe wydarzenie, jakim była kanonizacja dwóch wielkich papieży XX wieku, Jana XXIII i Jana Pawła II, na długo pozostanie w pamięci i w sercach ludzi całego świata, a zwłaszcza Polaków

Papież Franciszek podczas uroczystości

Jan Paweł II – święty naszych czasów

Kiedy pod koniec ubiegłego roku zapadła decyzja o ogłoszeniu świętym naszego wielkiego Rodaka, rozpoczęły się gorące przygotowania do wyjazdu do Rzymu, by uczestniczyć w tym wydarzeniu. Naszą diecezję reprezentowali obydwaj nasi Księża Biskupi, wielu księży i setki, a może nawet tysiące wiernych. Trudno dokładnie zliczyć, ile osób z terenu naszej diecezji wybrało się do Rzymu. Pielgrzymi podążali różnymi sposobami. Niektórzy jechali prywatnie, inni specjalnymi pociągami albo autokarami lub samolotami. Najbardziej oryginalną była pielgrzymka biegową z Brodnicy i Nowego Miasta Lubawskiego. Pielgrzymka jest zawsze związana z trudem, niejednokrotnie był on bardzo wielki. Najbardziej pewnie wymagające zdrowia i cierpliwości były bezpośrednie przejazdy autokarowe do Rzymu bez noclegu. Podróż zajmowała ok. 30 godzin, potem

długie oczekiwanie na moment kanonizacji, a następnie bezpośredni powrót do Polski. Bardzo często tacy pielgrzymi nie mieli już sił, by dotrzeć na Plac św. Piotra i oczekiwać w długich kolejkach. Myślę jednak, że św. Jan Paweł II, mimo iż nie znaleźli się w uprzywilejowanych miejscach blisko papieskiego ołtarza, był właśnie najbliżej nich.

W ramach archidiecezji gdańskiej został zorganizowany przelot samolotem czarterowym z Gdańska do Rzymu w piątkowy poranek 25 kwietnia. Noclegi zostały zarezerwowane w centrum Rzymu, by uczestnicy mogli odbywać spacer po Rzymie w zorganizowanej grupie lub prywatnie.

Był to czas kolejnego cudownego spotkania z Rzymem. Na ulicach królował język polski. Pątnicy z naszego kraju zdominowali Wieczne Miasto, mimo iż była to również uroczystość kanonizacji Jana XXIII. Polacy byli obecni

dosłownie wszędzie i częściej słyszało się na ulicach naszą ojczystą mowę niż język włoski. Noc poprzedzającą kanonizację wielu pielgrzymów spędziło w okolicach Watykanu, w oczekiwaniu na wejście na Plac św. Piotra. Najbardziej wytrwali mieli to szczęście, by właśnie tam uczestniczyć w uroczystości. Byli tam również szczęśliwcy, którzy otrzymali kartę wstępu do specjalnego sektora z oficjalnymi delegacjami, było ich jednak niewielu.

Otworzyło się niebo

Poranek przed kanonizacją nie był łatwy. Trzeba było przeciskać się przez tłumy pielgrzymów, ulice wokół Watykanu były zamknięte dla komunikacji. Krótka noc w hotelach, ale wszyscy mieli świadomość, że uczestniczą w historycznej dla Polski uroczystości, kanonizacji największego z Polaków, papieża Jana Pawła II. Mimo iż mieliśmy świadomość, że

nie jesteśmy oficjalną delegacją w pierwszych rzędach na uroczystości, te zajęli inni, niekoniecznie żyjący duchem Jana Pawła II, każdy starał się ubrać w miarę świąteczny strój, który podkreślał doniosłość chwili. Atmosfera oczekiwania na placu i w ulicach przylegających do Watykanu była wyjątkowo podniosła. Towarzyszyło nam przekonanie, że niestety to już ostatnia tak wielka i piękna uroczystość, która gromadzi w Rzymie rzesze Polaków.

Pogoda tego dnia nie rozpieszczała. Obawiano się deszczu. Było chłodno. Pamiętam, że podobnie, a może jeszcze gorzej, było w 2000 r., kiedy w święto Miłosierdzia Bożego Jan Paweł II kanonizował s. Faustynę Kowalską. Wierzyłem, że i tym razem otworzy się niebo na czas uroczystości i będzie pogodnie. Tak się stało.

Uroczystość kanonizacyjna była niezwykle podniosła. Ojciec Święty Franciszek jakby smutny

albo przejęty niezwykłą doniosłością wydarzenia. Na początku Mszy św., w dialogu z prefektem Kongregacji ds. Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato, papież ogłosił Jana Pawła II i Jana XXIII nowymi świętymi Kościoła katolickiego. Potem rozpoczęła się Eucharystia, która nie była przerywana okrzykami, skandowaniem, a jedynie oklaskami, którymi dziękowano papieżowi Franciszkowi za wypowiedziane przez niego słowa o wielkiej wadze dla Kościoła tych dwóch pontyfikatów. Po Mszy św. papież jeszcze długo witał się z oficjalnymi delegacjami i pozdrawiał je. Potem zapragnął dotrzeć do jak największej liczby pielgrzymów. Okrążył w swoim samochodzie Plac św. Piotra i przejechał całą via della Conciliazione, dzięki czemu tak wielu mogło się bezpośrednio spotkać z papieżem. Pielgrzymi, którzy tego dnia nie wracali do Polski, jeszcze długo oczekiwali w kolejkach, aby chociaż chwilę pomodlić się przy grobach nowych świętych.

Święty całego świata

Uroczystość kanonizacyjna miała swoje dopełnienie w poniedziałkowe przedpołudnie na Placu św. Piotra. Mszy św. dziękczynnej za kanonizację Jana Pawła II przewodniczył kard. Angelo Comastri, wikariusz generalny Jego Świątobliwości dla Państwa Watykańskiego i archiprezbiter Bazyliki Papieskiej św. Piotra. Na początku trochę dziwilimy się, dlaczego Msza św. jest w języku łacińskim, dlaczego nie przewodniczy jeden z polskich kardynałów. Bardzo wzruszający i osobisty wstęp do Mszy św. w językach polskim i włoskim wygłosił ks. kard. Stanisław Dziwisz, przez wszystkie lata pontyfikatu osobisty sekretarz Jana Pawła II. W tym momencie wszyscy zrozumieli, że Jan Paweł II jest świętym całego świata, a nie tylko nas, Polaków.

Homilia kard. Comastriego była podsumowaniem długiego pontyfikatu Jana Pawła II. Kardynał podkreślił, że to, za co ludzie kochali i ciągle kochają Jana Pawła II, to jego życie Ewangelią. To przylgnięcie do Ewangelii w szczególny sposób sam Bóg potwierdził, wskazując na lekcjonarz złożony na trumnie w dniu pogrzebu,

który „niewidzialna ręka” w dniu pogrzebu przewracała. Jan Paweł II często podkreślał, że święci nie proszą, byśmy ich chwalili, lecz naśladowali. Jana Pawła II można podziwiać i naśladować w jego żywej, nieraz nawet dziecięcej wierze. Nie wstydził się swoich gestów i miłości. W tym świecie miał odwagę wyznawać swoją wiarę. W pierwszym dniu pontyfikatu 16 października 1978 r. powiedział najpierw: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”. Pierwsze słowa nowego papieża to cel jego życia i pontyfikatu. Potem wołał: „Otwórzcie drzwi Chrystusowi...”. Nie przestawał tych drzwi otwierać na całym świecie.

Rodzina – pokój – młodzi

Rodzina jest wpisana w Boży plan życia. Dlatego Jan Paweł II bronił rodziny, gdy trwała publiczna agresja na jej tradycyjny wizerunek. Miał odwagę bronić życia od chwili poczęcia do naturalnej śmierci, wbrew temu, co głosi świat współczesny. Wytrwale bronił pokoju, gdy wiały ponure wichry wojny. W 1991 r. i w 2003 r. usiłował zatrzymać wszystkimi siłami dwie wojny w Zatoce Perskiej. Nie został wysłuchany. 16 marca 2003 r. mówił: „Wiem, czym jest wojna. Muszę powiedzieć do tych ludzi: Wojna nie jest rozwiązaniem problemów, ale jeszcze je pomnaża”. Jan Paweł II miał odwagę szukać ludzi młodych, co mu się niezwykle udawało. Na Światowych Dniach Młodzieży gromadził tłumy, miliony. Miał odwagę zaprosić ich do ewangelicznego życia, które jedynie jest zdolne spełnić pragnienie i myśli serca. W dobie „plucia” na księży Jan Paweł II powtarzał przede wszystkim: „Jestem kapłanem”. Była to dla niego radość i największe powołanie.

Testament dla nas

Od samego początku w swoim pontyfikacie zwracał uwagę na Maryję. Zawierzył jej całkowicie. Totus Tuus – cały Twój. 24 lutego 2005 r. po zabiegu tracheotomii napisał: „Co mi zrobiliście, ale... Totus Tuus”. Dla Jana Pawła II centrum życia była Eucharystia: codzienna Msza św. i długie godziny adoracji Najświętszego Sakramentu. Tam, jak Apostołowie, spotykał się z Chry-

Joanna i Jacek Kwiatkowscy przybyli dziękować za dar życia ich córki Karolinki

Pielgrzymi z Grębobcina

Na via della Conciliazione

stusem i poznawał Go. To również chciał pozostawić nam. List apostołski na Rok Eucharystii zatytułował „Mane nobiscum, Domine” („Pozostań z nami, Panie”). Są to słowa, które wypowiedzieli do Jezusa uczniowie w Emaus. Ten list to testament dla nas. Co mamy czynić, jak żyć? Jak najlepiej wypełnić ten testament? Żyć i spotykać się z Chrystusem w Eucharystii.

Dopełnieniem tych niezwykłych dni był koncert dziękczynny Polonii świata za kanonizację Jana Pawła II „Te Deum Laudamus”. Wśród

wykonawców były chóry Mazowsza i Śląska, soliści, a wśród nich pianista Janusz Olejniczak i słynny dyrygent Jerzy Maksymiuk. Koncert od „Bogurodzicy” poprzez kompozycje artystów różnych wieków zakończył się utworami współczesnych kompozytorów Wojciecha Kilara i Michała Lorenca. Ten ostatni akcent zakończył świętowanie kanonizacji przez Polaków. Potem już długie, często męczące, ale szczęśliwe powroty do domów.

Ks. Wojciech Miszewski

DZIEKCZYNIE NIE ZA KANONI

Wielkie Radowiska

Wierni z parafii pw. św. Jakuba w Wielkich Radowiskach 25 kwietnia dziękowali Bogu za kanonizację Jana Pawła II. To niezwykle wydarzenie odbyło się zarówno wśród społeczności uczniowskiej tutejszej szkoły, jak i podczas Mszy św., którą celebrował proboszcz ks. Wiesław Michlewicz.

W uczniowskim Dzienniku Telewizyjnym „Subito santo” dzieci Szkoły Podstawowej z Wielkich Radowisk przybliżyły postać Karola Wojtyły. Młodzi dziennikarze, w których wcieliły się Wiktoria Chylińska i Natalia Becker, prowadzili wywiad z kard. Dziwiszem, którym był Jakub Rewer. Widzowie dowiedzieli się, jaką drogę „od zwykłego do świętego” musiał przejść ten niezwykle człowiek. Nie zapomniano o ulubionej pieśni Ojca Świętego – „Barce”. Doniosłym momentem była chwila ucałowania relikwii św. Jana Pawła II.

Msza św. dziękczynna za kanonizację

Zwieńczeniem dnia kanonizacji była wieczornica dla wspólnoty parafialnej. Parafianie w modlitewnej zadumie wysłuchali wspomnień o papieżu. Wieczór ubogacony był prezentacją multimedialną przygotowaną

przez Kingę i Natalię Przybylskie. W świątyni rozlegało się wspólne śpiewanie. Uroczystość zakończył Apel Jasnogórski o 21.37 – godzinie szczególnej dla Polaków.

Marta Krupka

Pokrzydowo

W dniu kanonizacji Jana Pawła II dzieci i młodzież z Zespołu Szkół w Pokrzydowie przygotowały montaż słowno-muzyczny „Z Wadowic do nieba”. Uczniowie przypomnieli najważniejsze fakty z życia Karola Wojtyły. Wyrecytowano poemat Juliusza Słowackiego napisany o słowiańskim papieżu, fragmenty „Tryptyku rzymskiego” oraz modlitwę do Pani Kalwaryjskiej. Parafianie mogli też wysłuchać utworu „Miłość mi wszystko wyjaśniła”, do której tekst napisał Karol Wojtyła oraz fragmentów homilii – „Wadowice tu wszystko się zaczęło” (1999 r.) i „Musicie od siebie wymagać” (1987 r.). Schola zaprezentowała kilka pieśni, takich jak: „Kochamy cię,

Kończewice

Siedem godzin po kanonizacji Papieża Polaka kaplica w Kończewicach, jako pierwsza w diecezji toruńskiej, dekretem bp. Andrzeja Suskiego otrzymała wezwanie św. Jana Pawła II. Sprawowana 27 kwietnia Msza św. w Kończewicach miała być dziękczynieniem za kanonizację Jana Pawła II. Tymczasem już na wstępie, ku zaskoczeniu licznie przybyłych wiernych, ks. inf. Zygfryd Urban odczytał dekret Biskupa Toruńskiego o nadaniu kaplicy w Kończewicach wezwania św. Jana Pawła II. W akcie czytamy, że obowiązkowe wspomnienie ku czci świętego patrona, związane z uzyskaniem odpustu, należy obchodzić w pierwszą niedzielę po 16 października. Wiadomość przyjęta została przez wiernych owacją na stojąco.

Mszę św. sprawowali ks. kan. Krzysztof Badowski, proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Chełmży i ks. Tadeusz Kozłowski, proboszcz parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej i Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia

Czarze

Eleni śpiewa ku czci Jana Pawła II

W parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Czarzu 26 kwietnia odbył się koncert Eleni ku czci Jana Pawła II. Wśród zgromadzonych byli m.in. ks. prał. Daniel Adamowicz, dyrektor Caritas Diecezji Toruńskiej i ks. Mirosław Culepa, proboszcz parafii, pomysłodawca i organizator koncertu. Ksiądz Proboszcz powitał Eleni, jej zespół, parafian, gości i sponsorów, dzięki którym zorganizowano koncert.

Eleni wykonała utwory z płyt: „Po słonecznej stronie życia”, „Złote przeboje”, „Miłości ślad”, „Za wszystkie noce”. Na zakończenie półtoragodzinnego koncertu przedstawiciele Rady Sołectw Wieleńskich z Czarza wręczyli Eleni kwiaty i tort, gdyż artyst-

ka następnego dnia obchodziła urodziny.

Spotkanie zwieńczyła Msza św. dziękczynna z okazji urodzin artystki. W homilii ks. Culepa mówił o kanonizacji Jana Pawła II i jego życiu. Podkreślił wielkość daru Papieża Polaka i zaznaczył, że jesteśmy wezwani do głoszenia Ewangelii, wykorzystując otrzymane od Boga talenty.

Eleni ze wzruszeniem podziękowała ks. Culepie za Mszę św. w jej intencji. Podkreśliła, że przebywając od południa na plebanii wraz ze swoim zespołem, dzięki miłej i rodzinnej atmosferze, czuła się jak u siebie w domu. Odśpiewana wraz z Eleni pieśń „Dobra Matko i Królowo z Jasnej Góry” zakończyła spotkanie w kościele.

M.G.

ZACJĘ

Montaż słowno-muzyczny

Janie Pawle II", „Czarna Madona", „Tak mówił papież", „Barka" ze zwrotkami dopisanymi po jego śmierci przez bp. Zawitkowskiego. Ks. kan. Zenon Żmijewski –

proboszcz parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny poświęcił obraz św. Jana Pawła II ufundowany przez Klub Seniora „Pokrzydowianki". Justyna Milas

Wiernych z Nawry, który sprawuje duszpasterską opiekę w Kończewicach. W kazaniu ks. kan. Badowski powiedział: „To wielkie wyróżnienie, to wielki dar, to ogromna łaska, że właśnie kaplica w Kończewicach jako pierwsza w naszej diecezji w dzień kanonizacji otrzymuje takie imię. To wielki dar, ale także wielkie zadanie". Kapłan zachęcił do czerpania z bogactwa myśli i dokumentów św. Jana Pawła II, w których każdy katolik może odnaleźć inspirację do swo-

jego rozwoju. Słowa te spotkały się z żywą reakcją ks. inf. Urbana, który zadeklarował przekazanie do szkolnej biblioteki w Kończewicach książek o tematyce papieskiej. „To Bóg wybrał to miejsce, by ta świątynia wznoszona w trudzie i znoju miała imię świętego papieża. Jesteśmy zobowiązani do życia według nauki Jana Pawła II. Musimy od dziś żyć w taki sposób, by nasz patron był z nas dumny!" – dodał ks. Kozłowski.

Wojciech Wichnowski

Radość wiernych z ogłoszonego dekretu

Zapraszamy

MARSZE DLA ŻYCIA I RODZINY

Marsz dla Życia i Rodziny w Toruniu odbędzie się 1 czerwca. O godz. 12.30 w katedrze Świętych Janów rozpocznie się Msza św., następnie o godz. 14 na Rynku Staromiejskim rozpocznie się marsz. W tym samym dniu odbędą się marsze w Grudziądzu i Brodnicy. 8 czerwca odbędzie się w Działdowie razem z festynem i uroczystościami w parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej, bł. abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego.

DZIEŃ OTWARTY NA WYDZIALE TEOLOGICZNYM UMK W TORUNIU

Drodzy Maturzyści! Przed Wami ważne życiowe decyzje i wydarzenia – matura, studia. Czy zastanawialiście się już co chcecie robić w przyszłości? Co studiować i gdzie?

Wydział Teologiczny UMK w Toruniu proponuje Wam:

studia na kierunku – Teologia (są to studia stacjonarne jednolite magisterskie) – specjalność:

kapłańska (12 semestrów), katechetyczno-pastoralna (10 semestrów), teologia ogólna z językiem hiszpańskim lub włoskim (10 semestrów) – w przygotowaniu (specjalność wybiera student od początku studiów) studia na kierunku – nauki o rodzinie (studia stacjonarne I i II stopnia) – specjalność:

na I stopniu –nauczycielska: wychowanie do życia w rodzinie i nauczanie etyki, doradca i asystent rodziny, pozamedyczna pomoc hospicyjno-geriatryczna (specjalność wybiera student na drugim roku studiów); na II stopniu: nauczycielska: wychowanie do życia w rodzinie i nauczanie etyki, mediacje rodzinne (specjalność wybiera student od początku studiów).

Zapraszamy Was na Dzień Otwarty na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu, który odbędzie się 29 maja w godz. 11.30-14. W programie m.in.: spotkanie z władzami wydziału, wykładami i studentami, pokaz multimedialny oraz możliwość zwiedzania wydziału. Spotkanie odbędzie się w sali nr IA na Wydziale Teologicznym przy ul. Gagarina 37 w Toruniu.

Harmonogram Dnia Otwartych Drzwi

11.30 – Uroczysta inauguracja Dnia Otwartych Drzwi, spotkanie z władzami wydziału, prezentacja kierunków studiów

11.50 – Wykład

12.20 – Spotkanie ze studentami, Samorządem Studenckim, Kołem Młodych Teologów

13.00 – Zwiedzanie wydziału, prezentacja multimedialna – Całun Turyński (I grupa)

13.30 – Prezentacja multimedialna – Całun Turyński. Zwiedzanie wydziału (II grupa)

18. SPOTKANIE MŁODYCH NAD JEZIOREM LEDNICKIM

7 czerwca odbędzie się 18. Spotkanie Młodych z całej Polski nad Jeziorem Lednickim. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej organizuje wyjazd na to spotkanie. Symbolami spotkania będą: lednicki dowód osobisty (symbol dojrzałości – to już 18. spotkanie), pierścień synostwa z napisem: „W Tobie mam upodobanie" (symbolizuje synostwo Boże – naszą przynależność do Boga Ojca), banknot wdzięczności (nasza odpowiedź na dary, które otrzymaliśmy od naszych rodziców i wychowawców. Ofiarowując go naszym opiekunom, wyrażamy wdzięczność za ich poświęcenie, miłość, cierpliwość i opiekę). Koszt wyjazdu 39 zł.

Szczegóły i zapisy: e-mail: biuro@ksm-torun.pl lub nr tel. 690-931-097.

Matka Maria Stanisława od Najświętszego Sakramentu

urodziła się 16 maja 1932 r. w Kaliszu. Po ukończeniu miejscowego żeńskiego Liceum Ogólnokształcące 4 października 1952 r. wstąpiła do klasztoru sióstr karmelitanek bosych w Kaliszu. 13 kwietnia 1953 r. Maria otrzymała habit zakonny oraz nowe imię – s. Maria Stanisława

ZDJĘCIA: ALEKSANDRA WOJDYŁO

Diaamentowy jubileusz

od Najświętszego Sakramentu, jej formacją zajmowała się matka Maria Anzilla, przeorysza.

18 kwietnia 1954 r. s. Maria Stanisława złożyła profesję czasową, a 3 lata później – 18 kwietnia 1957 r. – profesję wieczystą. Podobnie jak w życiu św. Stanisława Kostki, s. Marię Stanisławę cechują gorące nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu oraz miłość do Matki Bożej. Gdy wspólnota kaliskich karmelitanek otrzymała w darze od sióstr felicjanek dom zakonny w Łasinie do utworzenia nowej fundacji karmelitańskiej, matka Stanisława została mianowana wikarią i w 1995 r. wraz z siostrami przyjechała do Łasina, by tworzyć nową placówkę. W tutejszym konwencie pełniła funkcję przeoryszy. Odpowiedzialność oraz troska za budowę i przystosowanie tego klasztoru na potrzeby sióstr karmelitanek była codziennie powierzana Bogu przed Najświętszym Sakramentem

1 maja wraz z biskupami Andrzejem Suskim i Józefem Szamockim wspólnota łasińskiego Karmelu, kapłani, rodzina i przyjaciele dziękowali Bogu za dar życia konsekrowanego i jubileusz 60 lat złożenia pierwszej profesji przez s. Marię Stanisławę

Każdy jubileusz przeżywamy w klimacie radości, ponieważ istotą każdego jubileuszu jest bycie rozradowanym Bogiem, więc radość i wdzięczność wobec Pana jest nieodłącznym elementem dzisiejszego dnia” – mówił bp Andrzej. „Dziękujemy matce Stanisławie za trud, który podjęła w założeniu klasztoru w Łasinie. Wielkim skarbem dla diecezji jest życie kontemplacyjne” – dodał. Wyraził swoją troskę o modlitwy w intencji nowych powołań.

W homilii bp Józef Szamocki nawiązał do kanonizacji Jana Pawła II i słów kard. Comastri, iż odpowiedź na pytanie, dlaczego kochamy Jana Pawła II jest ukryta w Ewangeliarzu, ponieważ jego życie było nieustannym posłuszeństwem Ewangelii Jezusa i to, że Boga słuchał bardziej niż ludzi. Dodał, abyśmy z drogi, którą prowadzi nas Bóg, nie zawrócili i wiernie Go słuchali. „Śluby zakonne czystości, ubóstwa

i posłuszeństwa, potem modlitwa i pokorna praca w życiu wspólnotowym za klauzurą stają się dla nas bezcennym świadectwem mocy ducha zmartwychwstałego Pana” – podkreślił bp Józef. Kartki naszego życia mają splatać się z kartami życia Jezusa i Ewangelią. Dowodem jest jubileusz s. Stanisławy i świętość jej życia. Na koniec bp Józef wyraził pragnienie, abyśmy z łaską Bożą umieli naśladować Jezusa i opowiadać o nim swoim życiem.

Po homilii s. Maria Stanisława złożyła uroczyste wyznanie wiary. Następnie na ręce przeoryszy s. Joanny Grodzickiej odnowiła profesję. Po założeniu na głowę Jubilatki poświęconego wianka s. Maria Stanisława wymieniła siostrzany uścisk z wszystkimi mniszkami.

Po hymnie „Te Deum” o. Marian Stankiewicz OCD, delegat prowincjała ds. mniszek, odczytał specjalne błogosławieństwo jubileuszowe

papieża Franciszka oraz list gratulacyjny prowincjała o. Romana Hernogi OCD. O. Marian podkreślił, że każdy jubileusz mobilizuje do dochowania wierności słowu danemu Bogu i drugiemu człowiekowi. Po Eucharystii Jubilatka przyjmowała gratulacje i życzenia.

Aleksandra Wojdyło

głos z Torunia
niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: **Joanna Kruczyńska**

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń

tel. (56) 622-35-30 w. 39

fax (56) 621-09-02

e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38